KALATAS

Opisyal na Pahayagan ng Rebolusyonaryong Mamamayan ng Timog Katagalugan

TOMO 43 BILANG 1 | BASAHIN AT TALAKAYIN | ENERO 2023

EDITORYAL

Puspusang labanan ang tuta, korap, kriminal na AFP-PNP, ang pasistang kasangkapan ng rehimeng US-Marcos-Duterte

Higit pang lalala ang atrosidad ng teroristang estado sa mamamayang Pilipino sa pagbabalik-poder ng mga berdugong heneral na sina Andres Centino, Carlito Galvez Jr. at Eduardo Año. Madugo ang rekord ng mga heneral na ito sa ilalim ng tiranikong rehimeng Duterte. Sila ang nanguna sa kontra-rebolusyonaryong gera ng estado na nagresulta sa kabi-kabilang pagpaslang, masaker, iligal na pang-aaresto at iba pang paglabag sa karapatang tao sa layuning supilin ang paglaban ng sambayanan at panatilihin ang paghahari ng imperyalismo, pyudalismo at burukrata kapitalismo. Higit na nagiging makatarungan ang paglaban ng bayan upang ipagtanggol ang kanilang karapatan at isulong ang kanilang mga demokratikong mithiin.

Hindi kumpyansado ang US sa kalidad ng mga hirang na opisyal ni Marcos Jr. kaya't pinalitan sila ng tatlong kilalang berdugo at tapat na mga ahente ng US/Central Intelligence Agency. Ngayong Enero, itinalaga ng ilehitimong rehimeng Marcos-Duterte ang mga pasista sa susing posisyon sa militar at depensa. Si Centino ang bagong *chief-of-staff* ng AFP; si Galvez ang hinirang na kalihim ng Department of National Defense at ipinalit si Eduardo Año bilang National Security Adviser. Ipinasok sila sa loob ng reaksyunaryong gubyerno sa kumpas ng imperyalismong US. Naging katawa-tawa si Marcos Jr. at mistulang piyon lamang na hawak sa leeg ng US at mga hirang nitong heneral.

Kailangan ng US ang Pilipinas para sa mga pakana nito sa rehiyong Asya-Pasipiko lalo sa gitna ng umiigting nitong tensyon sa karibal na China. Kabilang ang Pilipinas sa *first-island chain* o kordon ng mga bansang malapit sa China na magiging "teatro ng gera" ng US. Ibinunyag ng heneral ng US kamakailan na target nitong mailunsad ang gera kontra China sa darating na 2025.

Bahagi ng imbing pakana ng imperyalismong US sa bansa at

KALATAS

Enero 2023
TOMO 43 BILANG 1

NILALAMAN

Ang KALATAS ang opisyal na pahayagan ng rebolusyonaryong mamamayan ng Timog Katagalugan. Pinapatnubayan ito ng Marxismo-Leninismo-Maoismo. Inilalathala ito ng Partido Komunista ng Pilipinas (MLM) at ng Bagong Hukbong Bayan ng Timog Katagalugan.

Inaanyayahan ng pamatnugutan ang mga mambabasa na mag-ambag sa pagpapahusay ng ating pahayagan. Magpadala ng mga komentaryo at mungkahi, balita at rebolusyonaryong karanasan na maaaring ilathala sa ating pahayagan. Ito ay tumatanggap ng mga liham sa:

 dagundong.tk@gmail.com

 balikwastk.wordpress.com

Asya-Pasipiko ang pagpapaigting ng anti-komunistang gera sa Pilipinas. Kasabwat ang mga lokal na naghaharing uri, kinakasangkapan ng US ang AFP-PNP sa paghahasik ng pasistang teror upang panatilihin ang malakolonyal at malapyudal na sistema ng Pilipinas. Nakabalangkas sa US *counter-insurgency guide* ang kontra-rebolusyonaryong gera ng AFP-PNP.

Sa *whole-of-nation approach*, nakakubabaw ang militar sa sibilyang gubyerno at ginagamit ang buong makinarya nito para atakehin at wasakin ang nakikibakang mamamayan. Sanay rito ang mga berdugong heneral na sina Centino, Galvez at Año. Tiwala ang naghaharing pangkating Marcos-Duterte sa kakayahan ni Centino na ilunsad ang teroristang digma sa hibang na pangarap na malipol ang PKP-BHB-NDFP. Bilang Kalihim ng Depensa, titiyakin ni Galvez na maibigay ang lahat ng mga pondo, suporta at ayudang militar para sa kontra-rebolusyonaryong digma. Bahagi rin ng pagkopo ng pondo ang pagbusog sa masisibang heneral ng AFP. Higit namang lalala ang impyunidad sa paghawak ni Año sa National Security Council. Tiyak na magbabalangkas siya ng mga brutal na kampanyang panunupil ng NTF-ELCAC sang-ayon sa Anti-Terror Law.

Ngayong buwan lamang, iligal na dinakip ng estado ang konsultant ng NDFP na si Ruben Saluta at dalawa pang may edad na kadre ng Partido. Si Saluta ay protektado ng Joint Agreement on Safety and Immunity Guarantees. Naiulat ang pagdukot sa dalawang aktibista sa Cebu City na pinakawalan din makalipas ang ilang araw.

Nagpapatuloy ang pasistang paninibasib ng AFP-PNP sa mga komunidad kung saan may paglaban ang mamamayan para sa kanilang lupa at karapatan. Walang puknat ang operasyong militar sa hangganang Quezon at Rizal lalo't binabalak nang ituloy at tapusin ang mapaminsalang proyektong Kaliwa Dam. Sinusupil ang paglaban ng mga Batangueño para sa kabuhayan na pumutok nang magsara ang ilohan sa Central Azucarera de Don Pedro Roxas, Inc. Nagkaroon naman ng magkasunod na labanan sa pagitan ng 85th IBPA at NPA Quezon sa Brgy. Pansoy, San Andres noong Enero 27 at Brgy. Mabunga, San Francisco noong Enero 29. Ang mga lugar na ito ay may mahabang kasaysayan ng pakikibaka sa lupa laban sa mga panginoong maylupang Matias, Reyes, Tan, Murray at Uy.

Sa kalunsuran, inaatake ang mga unyon at liga ng mga manggagawa na lumalaban para sa kanilang karapatan. Ginagawang militarisado ang mga pamantasan at eskwelahan. Nagsisimula pa lamang ang ilehitimong rehimeng Marcos-Duterte, naiulat ang pagdukot sa dalawang lider-kababaihang sina Elgene Mungcal at Maria Elena Pamposa, habang ipinanawagan ang paglitaw sa mga organisador ng mga manggagawa na sina Elizabeth Magbanua at Alipio Juat na nawawala noon pang Mayo 3. Lahat sila ay huling namataan sa Central Luzon. Sinusupil din ang paglaban ng mamamayang tumututol sa malawakang pagmimina kagaya ng pandarahas ng mga sundalo at pulis sa barikada ng mga residente ng Sibuyan Island, Romblon.

Higit na kinamumuhian ng sambayanang Pilipino ang AFP-PNP sa mga atrosidad nito sa gitna ng labis na kahirapan sa bansa. Binabata ng bayan ang patuloy na pagtaas ng implasyon habang nananatiling mababa ang kanilang kita. Walang kaparis ang pagtaas ng presyo ng sibuyas, bawang, itlog, asukal at iba pang pangunahing bilihin. Palpak at inutil ang solusyon ng ilehitimong rehimeng Marcos-Duterte sa krisis na dinaranas ng bayan.

Tuloy-tuloy na mag-aaklas ang mamamayang Pilipino hanggang maibagsak ang nabubulok na malakolonyal at malapyudal na

sistema sa Pilipinas kung kaya't mabibigo ang anumang kontra-rebolusyonaryong gerang ilulunsad ng AFP-PNP. Wala ring kakayahan ang AFP-PNP na ipagwagi ang kontra-rebolusyonaryong gera dahil reaksyunaryo, buktot at brutal ang digma nito. Sa estratehikong punto de bista, talo ang pasista, kriminal at bayarang AFP-PNP dahil superyor at makatarungan ang demokratikong rebolusyong bayan (DRB) na nilalahukan ng buong bayan.

Layon ng DRB na palayain ang inaapi at pinagsasamantalahang uri mula sa imperyalismong US, burgesya komprador, panginoong maylupa at mga ahenteng nitong burukrata kapitalista. Itinataguyod ng DRB ang pambansa at demokratikong interes ng bayan. Ipinagtatanggol ng BHB ang mamamayan at pinarurusahan ang pasistang kaaway sa mga krimen nito sa bayan. Dahil dito, tinatangkilik ng sambayanan ang BHB bilang kanilang tunay na Hukbo at sinusuportahan ang rebolusyon. Ang pagyakap at pagsusulong ng malawak na masang Pilipino sa DRB ang nagpapalakas sa rebolusyonaryong kilusan laban sa pasistang estado.

Sa kabilang banda, ang patuloy na pagkabulok ng mersenaryong AFP-PNP ay nagpapapurol sa kanilang kontra-rebolusyonaryong gera. Umiigting ang bangayan ng mga mayor na paksyon ng mga naghaharing uri na makikita sa sipaan ng mga heneral nito na sumambulat tulad ng pag-agaw ni Centino sa posisyong *chief-of-staff* mula kay Gen. Bartolome Bacarro. Umaalingasaw ang paksyunalismo at sistemang padrino sa AFP.

Ginagatungan nito ang malaon nang demoralisasyong dinaranas ng karaniwang kawal at mababang ranggong opisyal sa hanay ng AFP. Nasusuklam ang mga pwersa nito sa korapsyon ng matataas nitong heneral habang ginagamit sila sa pag-atake sa mamamayan at iba pang maruruming krimen ng estado. Nagpapakabundat ang mga heneral habang napapagod sila sa mga walang puknat na operasyong militar. Binabagabag din sila sa mga krimeng iniaatas sa kanila at paglabag sa karapatang tao na lalong naghihiwalay sa kanila sa mamamayan. Bunsod nito, may umuusbong na mga naliliwanagang elemento ng AFP-PNP na handang itakwil ang kanilang mersenaryong tradisyon at humanay sa nakikibakang mamamayan. Sa loob mismo ng AFP-PNP, itinatayo ang mga selula ng Lt. Crispin Tagamolila Movement, ang rebolusyonaryong pambansa-demokratikong organisasyon ng mga tunay at makabayang sundalo at pulis.

Kailangang paigtingin ang mga anti-pasistang laban ng mamamayan. Palawakin ang nagkakaisang hanay laban sa teroristang estado. Suportahan ang panawagan para singilin at papanagutin ang berdugong AFP-PNP at rehimeng Marcos-Duterte at ang tiranikong si Duterte. Positibong bagay ang pagtutuloy ng imbestigasyon ng International Criminal Court para litisin ang krimen sa sangkatauhan ng nakaraang rehimeng Duterte.

Patuloy na ilunsad ang mga kampanya sa pagpapalayas ng militar sa mga pamayanan at komunidad. Kasabay nito, padagundungin ang mga pakikibakang anti-pyudal at anti-imperyalista. Ipaglaban ang karapatan sa lupa, kabuhayan, katarungan at pambansang pagpapalaya.

Dapat higit pang pahigpitin ng mamamayan ang pakikipagkaisa sa BHB. Patuloy silang lumahok sa DRB sa pamamagitan ng pagsuporta sa BHB. Aktibong ilunsad ang digmang bayan sa pagbibigay ng paniktik, pag-aagaw ng armas ng kaaway, paglahok sa mga opensiba at iba pa. Gamitin ang iba't ibang sandata kagaya ng baril, itak at katutubong armas para pinsalain ang kaaway. Sumapi sa BHB upang palakasin ang armadong pakikibaka.

Ilunsad ng mga yunit ng BHB ang mga taktikal na opensiba laban sa maliliit at hiwa-hiwalay na yunit ng AFP-PNP. Bigwasan sila at alisan ng kapasidad na lumaban.

Makakaasa ang sambayanang Pilipino sa rebolusyonaryong kilusan bilang natatangi nilang sandigan laban sa teroristang estado. Sa pagtatagumpay ng DRB, mawawakasan ang pang-aapi at pagsasamantala at itatayo ang makatarungang lipunang nakabatay sa hustisyang panlipunan. K

MAGPUGAY SA GININTUANG ANIBERSARYO NG NDFP

Ang NDFP ay patunay ng lumalawak na hanay ng nakikibakang mamamayang Pilipino. Sa pagdaan ng panahon, dumami ang kaalyadong organisasyon nito.

Ang sumusunod ang mga kaalyadong organisasyon ng NDFP: Partido Komunista ng Pilipinas - MLM (PKP-MLM); Bagong Hukbong Bayan (BHB); Pambansang Katipunan ng mga Magbubukid (PKM); Revolutionary Council of Trade Unions (RCTU); Malayang Kilusan ng Bagong Kababaihan (MAKIBAKA); Kabataang Makabayan (KM); Katipunan ng mga Gurong Makabayan (KAGUMA); Artista at Manunulat ng Sambayanan (ARMAS); Christians for National Liberation (CNL); Liga ng Agham para sa Bayan (LAB); Makabayang Samahang Pangkalusugan (MASAPA); Lupon ng mga Manananggol para sa Bayan (LUMABAN); Katipunan ng mga Samahang Manggagawa (KASAMA); Makabayang Kawaning Pilipino (MKP); Cordillera People's Democratic Front (CPDF); Revolutionary Organization of Lumads (ROL); Moro Resistance Liberation Organization (MRLO); Mangyan Revolutionary Organization (MINDORO); Rebolusyonaryong Organisasyon ng mga Dumagat at Remontado (KADUMAGETAN); Rebolusyonaryong Organisasyon ng mga Katutubo sa Palawan (SUPOK); Revolutionary Organization of Overseas Filipinos and their Families (COMPATRIOTS); at Lt. Crispin Tagamolila Movement (LCTM).

Matabang ang kape ng magtutubó sa Batangas

Tumataas ang presyo ng asukal sa palengke subalit ang presyo ng tubó kada tonelada ay hindi nagbabago. Ito ang inirereklamo ni Tatay Torres*, isang maggagapak sa Tuy, Batangas. Bahagi siya ng masang anakpawis na pinipiga ng mga panginoong maylupa't malalaking burgesya kumprador na kumokontrol at nagpapasasa sa kita ng industriya ng asukal.

Monopolyado ng mga PML-MBK ang industriya ng asukal. Sa Batangas, humigit-kumulang 60,000 ektarya ng lupang agrikultural ay tubuhan, pero mahigit sa 26,000 ektarya nito ay konsentrado sa 16 pamilya ng mga panginoong maylupa, habang nasa 1-3 ektarya lang ang karaniwang pagmamay-ari o binubungkal ng maliliit na magsasaka at mga nag-aaryendo.

Mula sa mano-manong paghahanda ng lupa para pagtamnan ng tubó hanggang sa makarating sa *central* ang asukal ay laganap ang pyudal at malapyudal na pagsasamantala. Umiiral ang sistemang kasamá kung saan kadalasang 50-50 ang hatian pati sa gastos sa produksyon sa pagitan ng magsasaka at PML, o di kaya'y sistemang buwisan kung saan sa magsasaka o plantador ang lahat ng gastos sa produksyon. Karaniwan ding ipinagbabawal sa mga tubuhan ang pagtatanim ng ibang halaman na makakain.

Talamak ang pandaraya ng mga PML-MBK para magkamal ng mas malaking tubo sa kapinsalaan ng mga manggagawang-bukid tulad ni Tatay Torres. Binabago nila ang kwentahan matapos magpa-ilo ng tubó, dinadaya ang timbang ng tubó pagdating sa *central* o asukarera, at minamanipula ang presyuhan ng asukal. Tinataasan din ang *trucking fee*, *milling fee* pati ang interes sa pautang. Sa sobrang kasakiman ay ipinagkakait nila pati ang pulot na tradisyon nang ibinibigay sa mga pamilya ng magsasaka at manggagawa sa tubuhan.

Ang mga maggagapak tulad ni Tatay Torres ay inuupahan ng mga PML o mga plantador tuwing anihan ng tubó na isang beses lamang nangyayari sa isang taon. Saklaw ng paggagapak ang paghahalabas o pagputol ng tubó, pagkakarga, at pagkakamada ng tubó sa trak. Kadalasan sila'y 12-15 tao sa isang grupo at kayang tapusin ang paggagapak sa isang ektaryang lupa sa loob ng isang linggo. Mataas na ang 30 tonelada ng naaning tubó habang 15 tonelada ang mahina kada ektarya.

Kontrolado ng mga *central* na pinagdadalhan ng mga ginapak na tubó ang pagtatakda ng halaga ng ginapak na tubó. Ang Batangas ay may dalawang *central*: isa ang Central Azucarera de Don Pedro, Inc. (CADPI), sa Brgy. Lumbangan, Nasugbu; at ang Batangas Sugar Central, Inc. (BSCI), sa Brgy. Caloocan, Balayan. Pag-aari ng malalaking burgesya-kumprador na Roxas ang CADPI at Dolor ang BSCI. Monopolisado na nila ang industriya magmula pa noong 1920.

Matapos matimbang ang tubó sa *central*, saka lamang maisusuma-total ang halaga ng bayad kina Tatay Torres. Ang bili ng *central* sa tubó sa kasalukuyan ay P250 kada tonelada. Sa maksimum na ani ng 30 tonelada sa isang ektarya, aabot ng P7,500 ang bayad sa isang grupo ng maggagapak. Kung may 12 sa isang grupo, kikita ang bawat isa ng P625 lamang. Subalit babawasan pa ito ng P20 kada tao o higit pa para idagdag na bayad sa kabu o pinuno ng mga maghuhurnal. Karaniwang kasama ang mga kabu sa paggagapak. Kaya kikita ang mga maggagapak ng P605 habang P845 sa kabu sa kada isang ektarya.

Sa liit ng kita, kailangan nilang maggapak sa mas malawak at maraming tubuhan para lumaki ang maiuwi sa kanilang pamilya. Ikakaltas pa ang mga utang at bale na naipauna na ng mga maggagapak para itustos sa sarili at kanilang pamilya. Kaya kadalasan ay P300 o mas mababa pa bawat ektarya ang naiuuwing linis na kita ng mga maggagapak. Sa pagsidhi ng liberalisasyon sa agrikultura, bumagsak ang presyo ng asukal bunsod ng pagbaha ng *imported* na pampatamis sa bansa kaya't lalong binarat ang sahod ng mga manggagawa sa industriya.

Upang punuan ang lubhang kapos na kita mula sa pagagapak, pumapasok sa iba pang trabaho upang magpaupa si Tatay Torres at iba pa niyang kapamilya. Tulad ngayon, ang anak niya'y papaluwas para makipagsapalaran sa pagko-*construction*.

Kadalasa'y halos wala nang natitira kay Tatay Torres at pagkakasyahin niya nang pilit ang kita para may pambili ng mga batayang pangangailangan. Hindi na abot-kaya ang presyo ng asukal na P84 kada kilo nitong Oktubre.

"Hindi ko na nauubos ang kape ko, e. Mapait na," kwento ni Tatay Torres.

Aniya, hindi kasya ang kanyang kita para sa karaniwang konsumo ng kanyang pamilya na 1.5 kilo ng asukal kada araw.

Mga Batangueño sa tubuhan, lumalaban para sa karapatan at kabuhayan

Kinakalampag ng mga magsasaka at manggagawang bukid sa Batangas ang mga ehekutibong ahensya, LGU at pambansang gubyerno na bigyang solusyon ang krisis sa industriya ng asukal. Lumagablab ang galit ng mga Batangueño nang magsara ang tatlong mayor na departamento ng Central Azucarera de Don Pedro Inc. (CADPI) sa Nasugbu noong Disyembre 15, 2022.

Malawak ang hanay ng mamamayang apektado ng pagsasara ng CADPI. Dahil wala nang mag-iilo ng tubó, wala nang kita ang mga magsasaka sa tubuhan lalo ang mga manggagawang bukid. Natutuyo at nabubulok ang mga tubó na bagong gapak. Namumroblema pati mga drayber at pahinante ng trak na wala nang hahakuting tubó. Malulugi rin ang mga *plantadores* lalo na't kalagitnaan ng *milling season* o panahon ng pag-iilo.

Hindi nakikitang solusyon ng mga Batangueño na dalhin ang kanilang mga tubó sa isa pang ilohan na URC-SURE, dating Batangas Sugar Central sa Balayan dahil maliit lamang ang kapasidad ng URC-SURE. Mayroong kapasidad na 4,500 MT ng hilaw na asukal ang URC-SURE habang 12,000 ang sa CADPI.

Biglaang pinasara ng Roxas Holdings Inc. (RHI), may-ari ng CADPI, ang Boiler, Steamer at Milling Department ng asukarera nang walang abiso sa mga nabanggit na sektor. Agad nawalan ng trabaho ang 125 regular na manggagawa ng asukarera, mga *security guard* at *inspector.*

Mahigpit na nilabanan ng Batangas Labor Union at Professional Technical Workers Union, mga unyon sa loob ng CADPI, ang pagsasara ng asukarera. Kinundena naman ng National Congress of Unions in the Sugar Industry of the Philippines ang pagtatanggal sa 125 manggagawa ng CADPI bilang anyo ng paglalansag ng unyon.

Noong Enero 9, bumoto ang dalawang unyon sa CADPI para mag-*strike*. Napwersa nito ang *management* ng CADPI at Department of Labor and Employment (DOLE) na harapin ang mga inagrabyadong manggagawa. Nakamit ng unyon ang *settlement* na P100 milyon para sa 97 empleyado sa negosasyon noong Enero 24.

Hiling ng mga Batangueño

Sa isang sulat sa Sugar Regulatory Administration (SRA), nangatwiran ang RHI na isinara nito ang ilang bahagi ng CADPI dahil mababa na ang kaledad ng tubó at hindi sapat ang suplay ng asukal. Kulang umano ang kanilang kinikita para isustine ang operasyon ng tatlong departamento at bumili ng mga bagong kagamitan ng asukarera.

Pero ayon sa Sugarfolks Unity for Genuine Agricultural Reform (SUGAR), "Hindi kasalanan nating magtutubó kung bakit lumiliit ang produksyon ng tubó nitong mga nakaraang taon. Ito ay dahil sa *land use conversion* at halos walang suporta mula sa pamahalaan para mas tumaas ang produksyon ng tubó."

Dagdag pa, pinanatili ng RHI na bukas ang Refinery Department ng CADPI. Bagamat tumigil na sa pagtanggap ng tubó ng mga magsasaka, makakapagtuloy ito ng pagrerepina dahil gagamit ang CADPI ng inimport na hilaw na asukal *(raw sugar)* na nabibili sa napakababang halaga ng P450.00/sako. Malaki ang kikitain ng RHI dahil kayang ibenta ang *refined sugar* nang hanggang P3,250.00/sako sa merkado.

"Ang pagsasarang ito ng asukarera ay lalong papatay sa lokal na industriya ng asukal. Babahain ng mga inangkat na asukal ang ating merkado at kapag namonopolyo na ito ng mga kartel ng asukal, tiyak na tataas lalo ang presyo nito. Aba, ay di lalong wala nang tamis ang ating kapeng barako!," panawagan ng SUGAR.

Hiling ng apektadong mamamayan, akuin na ng gubyerno ang pangangasiwa sa CADPI at muli itong buksan para ituloy ang pag-iilo ng tubó at maisalba ang kanilang kabuhayan. Iginiit din nila ang subsidyo para sa mga nawalan ng kabuhayan at mga *plantadores* para pasiglahin ang lokal na industriya ng asukal. Sa CADPI dinadala ang mga tubó mula sa Calatagan, Lian, Nasugbu, Tuy, at ilang bahagi ng Cavite, Quezon at Laguna para iproseso at gawing asukal.

Kaugnay nito, nagsama-sama ang iba't ibang grupo sa Batangas at naglunsad ng petisyon nitong Enero. Nakahain ang petisyon sa Department of Agriculture (DA), Department of Labor and Employment, SRA at DA Secretary at pangulo ng GRP na si Ferdinand Marcos, Jr. Nagkaroon din ng mga pagkilos at dayalogo mula antas LGU hanggang sa DA.

Matabang ang kape...mula sa pahina 4

Dama agad nila ang pagmahal ng asukal, at naibulalas pa ni Tatay Torres na "lahat ng matatamis ngayon, pamamahalin kasama ang mga tinapay, ang mga pandesal na 'yan."

Panawagan ni Tatay Torres, nararapat lamang na itaas ng mga *central* ang bayad kada tonelada. Tindig niya, "Alam ng tao na mataas ang asukal, e! Tataas ang asukal, ang tonelada'y hindi nataas."

Tiwala rin naman si Tatay Torres na mula sa pagkakaisa ng mga maggagapak na katulad niya, kasama ng mga may-ari ng maliliit na tubuhan at nag-aaryendo, kaya nilang ipaglaban ang makatwirang presyo ng tubó. Aniya, "kung walang magdadala ng tubó sa *central*, walang tutubuin ang mga iyan!"

**Nakapanayam noong Oktubre 2022*

Sa ating muling pagtatagpo

ni Ka Bora

Isang mapula at mainit na pagbati!" bati ko nang pinagsalita ako bilang representante ng MAKIBAKA[1] sa ika-54 na anibersaryo ng Partido sa isang sonang gerilya sa Timog Katagalugan.

Bago makarating sa *site*, naligo na ang suot kong *t-shirt* at parka nang lumangoy ako sa kumunoy na ika ng mga kapwa kong makiki-anib ay *'NPA drip*[2]*'* daw. Isa namang karangalan sa akin na matawag na NPA kahit hindi pa ako nagpapasya nang panahong iyon. Unang pagkakataon kong makasama ang mga hukbo. Relaks lang naman ako kahit wala akong makita kundi dilim.

Ang nasa isip ko lang talaga ay maki-anib. Maliit lang ang dala kong bag at naka-tsinelas lang ako. Plano ko nga sanang ipamigay sa mga maiiwan ang laman na mga damit ng bag ko. Pero nagbabago ang kalagayan at nagbago rin ang isip ko pagpasok ko sa sona.

Sariwa pa sa akin ang alaala ng anib, ang aking entusiyasmo. Nagdiwang kami at pinagpugayan ang dakilang rebolusyonaryong si Prof. Jose Maria Sison. Lumahok ako sa *chorale* ng Pulang Bandila nang maghanap ang mga kasama ng *reinforcement* mula sa mga pumasok. Ginalingan ko nang magkultura ako sa harap ng hukbo kahit manginig-nginig na ako sa kaba.

Sabi ko noon, bibisita lang ako sa hukbo. Pero naantig ako sa hamon ng isang tagapagsalitang Pulang kumander. Inimbitahan niya kaming mag-*extend* pa. Hindi naman na ako nagdalawang-isip pa at nagpasya na akong mag-*extend* ng tatlong araw na kalauna'y naging isang linggo at humaba pa ng tatlong buwan. Ganyan talaga, alam ko namang kailangan ang kabataan at babaeng tulad ko ng sambayanan at rebolusyon!

Naiintindihan ko ang pangangailangan, ang hinog na mga batayan para mag-NPA. Sarili ko lang naman talaga ang pumipigil sa akin. Nang tanungin ako ng isang mandirigma kung magpu-*fulltime* ako, nag-aalangan pa akong magpasya. Hindi ko maibukas sa mga kasama pero hindi pa inaabot ng aking kapasyahan ang mag-*fulltime* sa hukbo. Pinoproseso ko pa ito sa aking sarili nang panahong iyon.

Ngunit nagbabago ang lahat ng bagay. Sa proseso ay malulutas natin ang mga kontradiksyon habang susulpot ang mga panibagong mas mabibigat at kumplikado. Hindi madaling bitiwan ang mga bagay na matatawag nating 'atin' at ang buhay na kinagisnan. Kung hindi man tayo handa ngayon, tandaan natin na hindi natin maiigpawan ang kontradiksyon kung hindi tayo magiging mapangahas sa ating mga kapasyahan. Walang swabeng transisyon sa paghuhukbo. Lahat ay may kanya-kanyang mga pagsubok na haharapin. Ngunit ang tiyak, sa ating sanlibong duda, may milyun-milyong dahilan para itapon ang lahat ng agam-agam at sumapi sa BHB.

At dumating na nga ang aking ikinatatakot na mahiwalay sa kakolektiba kong kasamang maki-anib. Sabay kaming nagpasyang mag-*extend* pero hindi kami naitalaga sa parehong lugar. Nag-iyakan muna kami bago maghiwalay. Akala ko mahihirapan akong umangkop dahil wala na ang taong malapit sa akin. Nagkamali ako dahil mainit ang pagtanggap sakin ng yunit na sinaniban ko. Maingat at buong pasensya nila akong inalalayan sa aking mga kakulangan at limitasyon.

Habang kasama ng yunit, napasubalian ang pagroromantisa ng mga tulad kong petiburges sa buhay hukbo. Hindi pala madaling humawak at gumamit ng baril. Hindi madaling bagtasin ang tereyn sa bundok. Nakakainis ang palaging pagkagat ng sari-saring insekto. Hindi rin madaling masanay sa pagkain sa kanayunan kung nasanay ka sa pagkain sa lungsod. Higit sa lahat, mahirap at mapanganib ang buhay sa hukbo. Subalit nariyan ang mga kasama, ang Partido, ang hukbo, at ang masa upang mag-alalayan sa isa't-isa.

Tunay na walang madulas na transisyon pero kailangang mapangahas na igpawan ang mga kontradiksyon. Nagdeklara ako na

buong panahong ialay ang sarili sa rebolusyon. Maraming maaaring mangyari. Ang tiyak, baun-baon namin ang mga aral mula sa nakaraan. Kailangang maging maingat sa kasalukuyan at tanawin ang obhetibong kinabukasan ng rebolusyon. Araw-araw kong pinapanday ang aking kapasyahan na magsilbi sa rebolusyon at harapin ang hirap, sakripisyo at kamatayan.

Naalala ko ang payo ng isang kasama kapag nahihirapan ako sa isang bagay, "Utay-utayin mo lang." Sa ganitong paraan ako nagpasyang mag-*fulltime* sa BHB.

Ito ang aking mensahe para sa mga hindi pa nakakapagpasya. Tiyak na makakamit natin ang maningning na tagumpay ng rebolusyon! Pero higit na madarama ito dito sa piling ng mga mandirigma ng BHB at masa. Sa ating muling pagtatagpo!

1 MAKIBAKA - Malayang Kilusang ng Bagong Kababaihan

2 Drip - salitang Ingles para sa tulo

LATHALAIN

Matagal pa bago makauwi si Karen

Bagong tapak ng elementarya ang bunsong anak ni Karen noong umalis siya para magtrabaho sa isang pabrika ng *microchips* sa Taiwan. Ngayon, maghahayskul na ang kanyang bunso at patapos na ng *senior high school* ang panganay.

Sa orihinal na plano ng pamilya ay uuwi na si Karen, subalit nagbago ang kanyang pasya nang tumindi ang krisis. Hindi kaya ng pamilya kung titigil si Karen sa pagtatrabaho sa Taiwan, kaya't pumirma siya ng *extension* sa kanyang kontrata. Nagalit pa ang kanyang bunso dahil hindi na naman daw makakadalo ang kanyang nanay sa *graduation.*

Ang kita ni Karen bilang OFW sa Taiwan ang mayor na inaasahan ng kanyang dalawang anak at mga magulang na kapisan nila sa bahay. Hiwalay siya sa asawa at hindi na rin umaasa sa kanilang maliit na lupain. Tumigil na ang kanilang pamilya sa pagsasaka dahil lugi at hindi sulit ang ani sa trabaho ng kanyang ama na umeedad na at mayroong karamdaman.

Papaliit na kita

Pinagkakasya ng pamilya ni Karen ang kanyang buwanang padala na sa pinakamataas ay umaabot ng P27,000 bago ang pandemya. Malaki ang nabawas dito sa huling dalawang taon, kasabay ng paglala ng krisis sa buong daigdig at epekto nito sa produksyon ng mga *microchip* sa Taiwan.

Noong 2022, nasa abereyds na lamang na P18,000 ang perang naipapadala ni Karen kada buwan. Lumiit ang kanyang naiuuwing sahod mula sa pabrika dahil hindi na sila nag-o-*overtime* (OT). "Kumonti raw ang *demand* kaya 'di na kailangang mag-OT. Malaki sana ang nauuwi kong OT *pay,*" kwento niya.

Malaki ang kanyang panghihinayang sa OT lalo't nangyari ito sa panahong labis na tumaas ang presyo ng mga bilihin gaya ng bigas, asukal at karne. Bukod sa pagkain, malaking bahagi ng gastusin ng pamilya ni Karen ang edukasyon. Isa sa kanyang mga anak ang nag-aaral sa pribadong eskwelahan. Nagbabayad pa sila ng serbis para sa paghahatid-sundo sa mga estudyante. Bumibili rin sila ng *maintenance* na gamot para sa mga magulang ni Karen.

"Buti't walang upa dahil lupa namin ang kinatitirikan ng bahay," ani Karen.

Para makapagpadala pa rin ng malaki-laking halaga, tinitipid ni Karen ang kanyang sahod. Nagsa-*sideline* rin siya pandagdag sa kanyang kita at pang-araw-araw na panggastos sa Taiwan. Isa na rito ang pagluluto at pagdedeliber ng pagkain na pinagtutulungan nila ng mga kasama niyang Pilipino doon. Ayon sa reaksyunaryong gubyerno, mayroong humigit-kumulang 150,000 manggagawang Pilipino sa Taiwan. Kalakhan sa kanila'y nagtatrabaho sa sektor ng *electronics* o agrikultura.

Pasanin ng OFW

Ang pagpunta sa ibang bansa para magtrabaho ay karaniwan na sa isang bayan sa CALABARZON na pinanggalingan ni Karen. Sa kanyang baryo mismo, higit isang dosena silang manggagawa na sabay-sabay na nirekrut ng isang *manpower agency* para tumungong Taiwan. Kasama rin ang mismong LGU sa antas munisipyo sa mga nang-aakit sa mga manggagawa na mangibang-bayan.

Nagsimula ang patakaran ng estado na maramihang pagpapadala ng lakas-paggawang Pilipino sa ibang bansa sa ilalim ni Marcos Sr. Noong 1974, ipinatupad nito ang Labor Export Policy para isalba ang bumubulusok na ekonomya. Bukod sa hindi kayang lumikha ng trabaho sa loob ng bansa, ginagamit ng reaksyunaryong gubyerno ang mga OFW at kanilang kita para isalba ang naghihingalong agraryan at pre-industriyal na ekonomya ng Pilipinas.

Bagamat sangkot ang gubyerno, hindi libre o madali ang proseso ng pagiging OFW. Sa karanasan ni Karen, kinailangan niyang mamuhunan ng P100,000 para sa kanyang papeles at kung anu-anong bayarin. Inutang niya ang kalakhan dito at nabayaran lamang noong nagtatrabaho na siya sa Taiwan. Labas pa rito, hinihingan din siya ng *agency* ng *fee* kada buwan bilang bayad umano sa "serbisyo" at "tulong" na makahanap siya ng trabaho. Kung hindi niya binabayaran ang mga ito, kakayanin sana niyang magpadala ng higit P30,000 kada buwan bago ang pandemya.

Ang masama, hindi malinaw kay Karen kung kailan matatapos

ang mga bayarin niya sa *agency*. Bago siya nag-*renew* ng kontrata ay nagbabayad pa rin siya ng buwanang *fee*, kahit na lampas limang taon na siyang nagbabayad nito. Tuluy-tuloy rin ang pangongolekta ng *fee* noong pandemya.

Sa kalagayang ito, hindi nakapagtatakang halos walang naipon si Karen. "Ang konswelo ko lamang," kwento ni Karen, "ay hindi tumigil sa pag-aaral ang mga bata."

Nangangarap si Karen na gagradweyt at magiging propesyunal ang kanyang panganay na anak balang araw. Kapag dalawa na silang naghahanapbuhay, mapagtutulungan nila ang pagpapaaral sa bunso at mga gastusin sa bahay kahit na dito na lamang siya sa Pilipinas maghanapbuhay. Subalit, sa ngayon, kailangan muna niyang ipatanggap sa kanyang anak na matatagalan pa bago mabuo ang kanilang pamilya.

Isa lamang ang kwento ni Karen sa suliraning kinakaharap ng mga OFW sa ibayong dagat na nagtitiis at nagsasakripisyong mapalayo sa pamilya at dumanas ng pagsasamantala at iba pang tipo ng dayuhang pang-aalipin. Kaya naman nagbibigkis ang kanilang hanay at itinatayo ang iba't ibang organisasyon para isulong ang kanilang interes at pakikibaka saanmang bansa sila nagtatrabaho. Kalaunan, nasasapol nilang ang kanilang pakikibaka ay hindi hiwalay at mahigpit na kaugnay ng pakikibaka ng masang anakpawis sa Pilipinas laban sa imperyalismo, pyudalismo at burukrata-kapitalismo. Ang tatlong salot na ito sa lipunang ito ang ugat ng pangingibang-bansa ng maraming Pilipino para maghanapbuhay. At tanging sa pagbabagsak lamang nito, at pagtatayo ng Demokratikong Gubyerno ng Bayan (DGB) mapapawi ang batayan sa pangingibang-bayan ng mga manggagawa at propesyunal na Pilipino. Titiyakin ng DGB ang paglikha ng sapat at nakabubuhay na trabaho para sa lahat. K

TUGON
NI PATNUBAY DE GUIA

Bakit dapat tutulan at labanan ang Maharlika Investment Fund (MIF)?

Kasuklam-suklam ang naghaharing kleptokrasya[1] sa pamumuno ni Ferdinand Marcos, Jr. na nagpapakanang ibayong dambungin ang pondo ng bayan sa pamamagitan ng Maharlika Investment Fund (MIF). Ang MIF ay isang *sovereign wealth fund* (SWF) na inaasahang makakalikom ng inisyal na P275 bilyong kapital. Dagdag pasakit ito sa mamamayang Pilipino dahil nanakawin ng reaksyunaryong gubyerno ang kanilang pera, kaban ng bayan at *patrimonial assets* na dapat sana'y pakinabangan ng mamamayan lalo ngayong panahon ng matinding krisis. Ang MIF ay libong beses na mas malala sa lahat ng mga iskema ng diktador na Marcos — samakatwid, ito ay itsura ng burukrata kapitalismo sa pinakarurok ng kasamaan.

Ipinanukala ang MIF sa pamamagitan ng House Bill No. 6608. Ito na ang niretokeng bersyon ng naunang panukalang batas na Maharlika Wealth Fund na inihain sa Kamara noong Nobyembre 28, 2022. Pangunahing nagsulong nito sina Ilocos Norte 1st District Rep. Ferdinand Alexander "Sandro" Marcos; pinsan niyang si Speaker at Leyte First District Rep. Ferdinand Martin Romualdez at ang asawa nitong si Tingog Partylist Rep. Yedda Marie Romualdez. Kasabwat din nila ang iba pang kapamilya: ang asawa ng isa pang pinsan at ang dating piloto ng ama niyang diktador—sina Majority Floor Leader at Zamboanga City 2nd District Rep. Manuel Jose Dalipe, Marikina 2nd District Rep. Stella Quimbo at Tingog Party-list Rep. Jude Acidre.

Minadaling ipasa sa Mababang Kapulungan ng Kongreso noong Disyembre 15 ang MIF. Kasalukuyan itong nirerepaso sa Senado at ipinararatsada ni Marcos Jr. para maisabatas ngayong taon. Sa sobrang kasakiman ng kleptokrasyang Marcos II, kaagad itong inilako sa malalaking burgesya at mga gubyernong dumalo sa World Economic Forum (WEF) sa Davos, Switzerland nitong Enero 16-20. Ang WEF ay ang pulong pang-ekonomya ng mga pinakamakapangyarihang monopolyong burgesya at oligarkiya sa pinansya sa buong mundo.

Binatikos ng malawak na mamamayan ang MIF kung kaya't inalis sa maaaring pagkunan ng pondo ang pambansang badyet at mga pinaghirapang ipon ng mga manggagawa sa Government Service Insurance System (GSIS) at Social Security System (SSS). Hindi lamang mga progresibo ang tumutuligsa sa MIF kundi maging mga burgis na ekonomista dahil hindi paborableng isugal ang pera ng estado sa gitna ng luging katayuan nito at lumalalang krisis sa pinansya ng monopolyo kapitalismo sa buong daigdig. Higit pa, nababahala silang makokopo ng mga Marcos ang pondong ito. Masisilip sa mga probisyon ng MIF ang maitim na balak ng mga Marcos at kanilang mga kroni.

MIF: Marcos Investment Fund

Bilang isang SWF, kukunin ang MIF sa pondo ng bayan. Pero sa pinakahuling bersyon, itinakdang isa sa mga pagkukunan ng pondo nito ay ang *initial public offering* (IPO) na sa esensya ay pagbubukas dito sa pribadong pamumuhunan. Ipapailalim ang pondo sa kontrol ng iilang *manager* ng mga Marcos sa bubuuing Maharlika Investment Corp. (MIC). Patatakbuhin ang MIC tulad ng isang pribadong korporasyon.

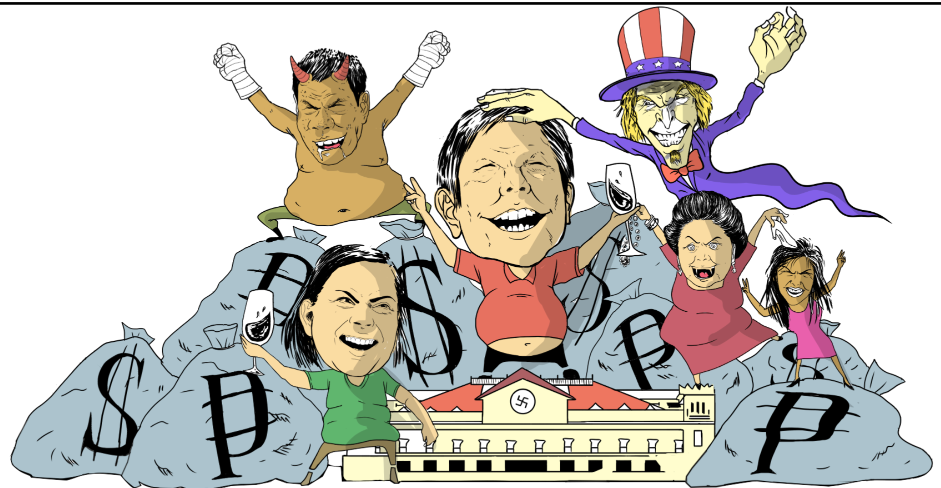
Ipupuhunan ng MIC sa loob at labas ng bansa ang pondong malilikom nito mula sa Government Owned and Controlled Corporations (GOCCs), mga pampublikong institusyon sa pinansya tulad ng Land Bank of the Philippines, Development Bank of the Philippines, Philippine Amusement Gaming Corp. at mga pribado at dayuhang mamumuhunan na makukuha mula sa IPO. Para madagdagan pa ang pondo rito, napabalitang ibebenta ng rehimen ang walong pampublikong ari-arian at kokopohin ang kita ng mga *casino,* haywey at paliparan. Inilutang din ni Surigao del Sur Rep. Johnny Pimentel ang ideyang ipaloob sa MIF ang lahat ng mga *royalties* ng mga *natural gas projects* sa hinaharap kabilang ang nasa West Philippine Sea.

Hindi katanggap-tanggap na kayang irisgo ng mga *manager* ang MIF saanman nila naisin dahil hindi ito saklaw ng umiiral na mga batas na may kinalaman sa pampublikong interes. Maaaring ilihim sa publiko kung saan nila ito ilalagak. Hindi rin sasaklawin ang mga *manager* na ito ng mga batas sa pamantayang sahod at serbisyong sibil, at sila ang masusunod sa halaga ng kompensasyong makukuha nila mula sa MIF sa anyo ng sahod, *honoraria, allowance*, arawang gastusin at mga *bonus*. Malinaw na gagamitin ng mga Marcos at kanilang kroni ang MIF upang payamanin ang kanilang mga sarili.

Balik-tanaw sa pagnanakaw ng mga Marcos

Kilala na sa buong mundo ang pangalang Marcos bilang magnanakaw. Sa katunayan, pumapangalawa si Ferdinand Marcos, Sr. sa listahan ng may pinakamalaking ninakaw na yaman sa buong mundo (nangunguna ang dating presidente ng Indonesia na si Suharto: $15-35 bilyon) at hawak ng mga Marcos ang Guinness World Records bilang pinakamalaking pagnanakaw ng isang gobyerno na nagkakahalaga ng $10 bilyon.

Nagawa na dati ng mga Marcos na lumikha ng pondong magiging daluyan ng kanilang pandarambong.

Ito ang *coco levy fund* (CLF) na sinimulang kolektahin sa humigit-kumulang 3.5 milyong magniniyog mula 1971 hanggang 1983. Ipinatupad ito sa tabing ng planong paunlarin ang lokal na industriya ng niyog sa bansa. Umabot ng P9.7 bilyon ang nakolektang *coco levy* na ginamit lamang ng dating presidenteng matandang Marcos, mga kroni niyang sina Eduardo "Danding" Cojuangco Jr., Roberto Benedicto, Juan Ponce Enrile, Maria Clara Lobregat, Antonio Floirendo Sr., Roberto Ongpin at iba pa para gawing puhunan sa kani-kanilang mga negosyo. Tampok dito ang pagbili ng P33.1 milyong sapi ng San Miguel gamit ang pondo ng mga magniniyog at ang pagtatayo ng United Coconut Planters Bank na kontrolado ni Eduardo Cojuangco, Jr.

Mahigit 50 taon na mula nang ipataw sa mga magsasaka sa niyugan ang *coco levy*, pero hanggang ngayon ay hindi pa nila ito napakikinabangan. Ipinagkakait ito sa pamamagitan ng iba't ibang maniobra tulad ng paglalagay ng CLF sa isang *trust fund*, paggagawa ng mga rekisito na mga papeles para makakuha ng mga benepisyo sa CLF at iba pa. Resulta nito, pulos panginoong maylupa at mayayamang magsasaka ang nakakakuha ng mga benepisyo nito. Sa kabila ito ng mga desisyong inilabas ng Korte Suprema na 24% ng sapi ng SMC (o nagkakahalaga ng P74 bilyon) ay pagmamay-ari dapat ng publiko partikular ng mga magniniyog. Ang estado mismo ang gumagawa ng paraan upang hindi mapasakamay ng mga magniniyog ang CLF.

Inaasahan magiging tulad ng CLF ang kahihinatnan ng MIF. Hindi ito mag-aambag sa ekonomya ng bansa, bagkus papalalain nito ang krisis dahil makokonsentra sa kamay ng iilan ang kabang yaman ng bayan na paunti na ng paunti dulot ng krisis ng lipunang malakolonyal at malapyudal. Ang tunay na magpapaunlad sa ekonomya ay ang pamumuhunan sa kagalingan ng mamamayan. Iprayoritisa ang pondo para sa serbisyong panlipunan tulad ng kalusugan, edukasyon at iba pa. Dapat laanan ng ayuda at bigyan ng subsidyo ang mamamayang apektado ng mga kalamidad, pandemya at iba pang sakuna. Paunlarin ang agrikultura at industriya sa pamamagitan ng pagkakaloob ng tunay na reporma sa lupa at pambansang industriyalisasyon. Maisasakatuparan natin ito sa landas ng pambansa-demokratikong rebolusyon na may sosyalistang perspektiba.

Nasa katwiran ang mariing pagtutol at paglaban ng mamamayan sa MIF. Dapat na magkaisa ang buong rebolusyonaryong kilusan, malawak na demokratikong sektor, mga organisasyon at mga indibidwal para pigilan ang pagsasabatas ng MIF at ibagsak ang kleptokrasyang Marcos. K

1 Ang kleptokrasya ay isang paggugubyerno kung saan ginagamit ng mga korap na pinuno ang kapangyarihang pampulitika upang nakawin at ibulsa ang yaman ng bansa sa pamamagitan ng paglulustay o maling paglalaan ng pondo ng gobyerno sa kapinsalaan ng malawak na mamamayan.

ALAM NYO BA?

Ang **sovereign wealth fund o SWF** ay isang pondo para sa pamumuhunan ng estado na gumagamit ng pampublikong pondo ng gobyerno na kadalasang nagmumula sa reserbang sarplas ng isang bansa. Layunin diumano nito na magbenepisyo ang ekonomya ng bansa at ang mamamayan nito sa SWF. Iba't iba ang maaaring pagmulan ng pondo ng isang SWF. Pinakatampok dito ang sarplas na reserba mula sa mga kinita nito sa paggamit ng likas na yaman *(state-owned natural resource revenues)*, sarplas sa kalakalan, mga reserba sa bangko na maaaring mag-akumula mula sa mga labis sa badyet *(budgeting excesses)*, dayuhang operasyon sa salapi *(foreign currency operations)*, pera mula sa mga pribatisasyon at mga paglilipat ng mga bayad ng gobyerno *(governmental transfer payments).*

Gayunman, luging lugi at wala namang sobrang pondo ang bansang Pilipinas. Lumaki nang 54% ang depisito sa kalakalan tungong $49.98 bilyon sa unang sampung buwan ng taon. Gahigante na rin ang utang ng bansa kung saan noong Oktubre 2022, nasa ₱13.6 trilyon na ang utang pampubliko at nasa ₱1.1 trilyon ang depisito sa badyet ng gubyerno. Hanggang 30.9% (o ₱1.630 trilyon) ng ₱5.268 trilyon ng badyet sa 2023 ay nakalaan sa pagbabayad-utang.

Sa Malaysia, ang SWF na 1MDB ay ginamit sa pangungurakot ng bilyun-bilyong dolyar ni dating Punong Ministro Najib Razak. Nailantad na nagnakaw si Razak ng $700 milyon at dineposito ito sa kanyang personal na *bank account.* Kasabwat ni Razak ang opisyal ng bangkong Goldman Sachs na si Roger Ng. K

10 tropa ng 85th IB, kaswalti sa engkwentro sa Quezon

Hindi bababa sa 10 sundalo ang kaswalti, kung saan dalawa ang kumpirmadong patay, sa engkwentro sa pagitan ng mga pwersa ng Apolonio Mendoza Command (AMC)-BHB Quezon at 85th IBPA sa Brgy. Pansoy, San Andres noong Enero 27.

Aktibong nagdepensa ang yunit ng BHB na sinalakay ng isang platun ng 85th IB, bandang alas-3 ng hapon. Tumagal ng 20 minuto ang labanan, ayon sa AMC. Bago ang engkwentro, isang buwan nang naglulunsad ng masinsing operasyong kombat ang AFP sa lugar. Naroon ang BHB-Quezon upang magsiyasat sa kalagayan ng mga magsasaka at mga krimen na isinagawa ng militar laban sa kanila.

Matapos ang labanan sa Brgy. Pansoy, naglunsad ng *pursuit operations* ang AFP na sumaklaw sa pinangyarihan hanggang sa mga kanugnog na barangay sa katabing bayan ng San Francisco. Muling nagka-engkwentro ang AFP at BHB sa Brgy. Mabunga, San Francisco noong Enero 29.

Tatlong Pulang mandirigma ang nagbuwis ng buhay sa huling labanan—sina Joseph “Ka Ken” delos Santos, Dayna Benna “Ka Karen” Glorioso Lagrama at Ricanio “Ka Jeni” Bulalacao. Nagdadalamhati ang mamamayan sa pagkamartir ng tatlo na pawang mabubuting anak ng Quezon. Si Ka Ken ay anak ni Nanay Fe delos Santos na karumaldumal na pinaslang ng 85th IB noong 2018.

Patung-patong na paglabag sa karapatang tao ang ginawa ng 85th IB sa tabing ng paghahanap nito sa nakasagupang BHB. Isang sibilyan ang idinamay ng mga militar sa Brgy. Mabunga habang 20 residente mula sa Brgy. Pansoy at Mabunga ang napilitang lumikas upang umiwas sa panunugis ng mga sundalo. Pinahihirapan din ang mga kapamilya ng mga nasawing kasapi ng BHB na iuwi ang labi ng kanilang mahal sa buhay.

“Dapat igalang ng 85th IBPA ang labi ng mga martir at maayos na ibalik ito sa mga kaanak. Ang mga Pulang mandirigma ay mga pwersang *belligerent* at may mga karapatang taong dapat igalang ng sinuman, kahit ng kanilang kaaway o katunggali alinsunod sa nakasaad sa International Humanitarian Law, Rules of War at sa pinirmahang kasunduan ng GRP at NDFP na Comprehensive Agreement on Respect for Human Rights and International Humanitarian Law,” pahayag ng NDFP-ST.

Samantala, nakuha at naging bihag ng digma o POW *(prisoner of war)* ng 85th IB si Jose “Ka RC” dela Cruz matapos masugatan sa labanan noong Enero 29. Nananawagan ang rebolusyonaryong kilusan sa Quezon sa mga lingkod-bayan at lahat ng tagapagtanggol ng kapayapaan at karapatang tao na gumawa ng hakbangin para tiyaking ligtas si dela Cruz.

Kinundena rin ng NDFP-ST ang AFP sa pagpapakalat ng mga pekeng balita hinggil sa mga labanan at pagkakait ng tulong sa mga apektadong pamayanan. Pinagbawalan ng militar na pumasok ang alinmang grupo ng midya at mga mapagkawanggawang organisasyon na nais mag-alam sa kalagayan ng lugar.

Malaon nang kinamumuhian ng mga magsasaka ang 85th IBPA at mga yunit sa ilalim ng 201st Brigade dahil sa kanilang pagsisilbi sa mga despotikong panginoong maylupa sa Quezon. Matatagpuan sa Timog Quezon-Bondoc Peninsula ang malalawak na asyenda ng mga Murray, Tan, Uy, Matias at Reyes. K

Malalaking protestang masa at welgang bayan sa UK, nagpapatuloy

Sumasambulat ang malalaking kilos-protesta sa United Kingdom, isang panlipunang ligalig na yumayanig sa noo'y pinakamakapangyarihang imperyo sa daigdig. Ang daluyong ng protestang nagsimula pa noong 2019 hanggang sa kasalukuyan ang pinakamalaki sa UK mula nang pumutok ang Pandaigdigang Krisis sa Pinansya noong 2008. Lumalahok sa mga pagkilos ang mga manggagawa, propesyunal, mga kabataan, bitbit ang panawagang lutasin ang labis na pagtaas ng halagang kinakailangan para mabuhay nang disente *(cost of living crisis)*.

Mula Hunyo ng nakaraang taon, sunud-sunod ang pagkilos ng libu-libong mamamayang Briton dulot ng tumataas na gastos sa pang-araw-araw na pamumuhay ng mamamayan. Nagtapos sa 10.5% ang implasyon sa UK noong Disyembre 2022. Ngayong Enero 2023 naman, naitala ang 16.7% implasyon sa mga pagkaing pangkonsumo *(grocery).* Kinukundena rin nila ang patuloy na pagbubuhos ng bahagi ng pondo ng bayan sa pagsuporta ng UK sa gera sa Ukraine. Noong 2022, aabot ng €2.3 bilyon ang ipinadala nitong tulong militar sa Ukraine at nangako pang isustine ang ilalaang ayudang militar.

Kasunod na bugso ng mga protesta ang serye ng pagkilos nitong Oktubre 2022 na nagsimula sa pagsirit nang 82% singil sa kuryente at krisis sa klima. Inilunsad ang mga pagkilos sa mga syudad ng London, Glasgow at Belfast kasabay ng mga welga ng mga manggagawa sa Royal Mail at King's Cross (riles ng tren). Kasabay nito ang pagkilos ng mga kasapi ng Revolutionary Communist Group, Just Stop Oil at Extinction Rebellion sa labas ng istasyon ng tren sa Euston at nagmartsa patungong Westminster. Nanawagan naman ang mga grupong maka-kalikasan at kolektor ng basura ng pagpapabagsak sa kapitalismo na itinuturo nilang kalaban ng inang kalikasan.

Sa buwan ding ito inilunsad nila ang koordinadong kampanyang protestang Enough is Enough sa pinakamalalaking syudad ng London, Edinburgh, Swansea at Liverpool. Binuo ang kampanya para labanan ang *cost of living crisis* at pagpapasasa ng mayayamang konserbatibong pulitiko sa panahon ng matinding krisis.

Protesta sa Birmingham noong Oktubre 1, 2022.

Ang konserbatibong partido (Tory) ang kasalukuyang naghaharing partido sa pulitika sa UK. Tampok ang mabilis na pagpapalit ng mga Prime Minister mula sa Tory. Si Boris Johnson ay bumaba sa pwesto noong Setyembre 6, 2022. Pumalit sa kanya si Liz Truss na tumagal lamang ng 49 araw at nagbitiw noong Oktubre 25, 2022. Nagtamo siya ng matinding disgusto sa publiko dahil sa mga palyadong solusyon sa krisis sa UK. Si Rishi Sunak na ang bagong Prime Minister.

Nitong Oktubre 1-8 naglunsad ng koordinadong welgang bayan ang National Union of Rail, Maritime and Transport Workers (RMT) na nagparalisa sa operasyon ng tren sa bansa. Iniresulta ito ng kawalan ng pag-usad sa negosasyon sa pagitan ng unyon at kumpanya ng riles at kabiguan ng kumpanyang tugunan ang hinaing ng mga manggagawa sa tumataas na arawang gastusin. Naglunsad din ng welga at lumabas sa trabaho ang mga nars at ng iba pang manggagawang pangkalusugan sa pagkundena sa tuluy-tuloy na pagkaltas ng pondo sa National Health Service sa gitna ng pananalasa ng pandemyang COVID-19. Pagdating ng Nobyembre, humugos ang libu-libong kasapi ng isang koalisyon ng mga unyon sa paggawa at iba pang organisasyon ng mamamayan sa tinagurian nilang protestang "Britain is Broken". Nagpatuloy pa ang pagkilos pagpasok ng taong 2023. Sa ikalawang linggo ng Enero nagpahayag ng pakikiisa ang 45,000 mga doktor sa welgang bayan kasama ang mga nars at iba pang propesyunal, drayber ng ambulansya, at manggagawa sa transportasyon.

Krisis ng kapitalistang estado ng UK

Nahirapan nang makabawi ang UK mula nang manalasa ang pandaigdigang resesyon ng 2008 tulad ng iba pang imperyalistang bansang France, Spain at Japan. Magmula noon, nagpatupad ng hakbanging pagtitipid *(austerity measures)* ang estadong UK sa kapinsalaan ng batayang serbisyo at paggawa. Pinakamalaking kinaltasan ng pondo ang sektor ng kalusugan, kabataan at edukasyon. Ang di maampat na krisis na ito na nagsilbing mitsa ng pagkalas ng UK sa European Union ay nagpapatuloy hanggang sa kasalukuyan na lalong pinalala ng pagsuporta nito sa gera ng US at NATO sa Ukraine laban sa Russia mula nakaraang taon. Ayon sa mga burgis na ekonomista, nasa istagplasyon

ngayon ang UK—pumapaimbulog ang implasyon habang negatibo ang paglago at bumubulusok ang produksyon at pamumuhunan.

Ngunit sa halip na tugunan ang hinaing ng mamamayan, inilunsad ng gubyerno ng UK ang pinakamatinding atake sa kilusang paggawa at karapatang magprotesta. Pagpasok ng 2023, ipinanukala sa parlyamento ang Minimum Service Levels Bill, na oobligahing magtrabaho sa minimum na itatakdang oras o tagal, ang mga manggagawa sa iba't ibang sektor kahit sa panahong sila ay naka-welga. Kapag hindi ito sinunod ay maaaring makasuhan o mawalan ng trabaho ang mga manggagawa. Inianunsyo rin ng rehimeng Sunak ang pag-amyenda sa kontrobersyal na Public Order Bill, isang panukalang batas na naglalayong bigyan ng higit na kapangyarihan ang mga pulis na buwagin at pigilan ang malalaking protesta sa tabing ng "pagpapanatili ng kapayapaan at kaayusan". Hindi pa man naipapasa, sinasalubong na ito ng kritisismo ng mga grupong nagtatanggol sa karapatang pantao at itinuring ang panukalang batas na pagsagka sa batayang karapatan ng sinumang mamamayang magprotesta. Marami rin ang nangangambang tratuhing akto ng terorismo at krimen ang lahat ng mapayapang pagkilos at paggigiit ng hinaing ng taumbayan.

Hindi mapipigilan ang determinasyon ng mamamayang Briton na mag-alsa para sa kanilang buhay at karapatan. Kaya naman nakaamba pang magpatuloy ang mga welgang bayan sa UK. Sa darating na Pebrero, nakatakdang magwelga ang 500,000 guro, manggagawa sa riles at manggagawa ng gubyerno matapos na magbingi-bingihan ang gubyernong Sunak at mga kapitalista sa hinaing ng mga manggagawa at mamamayan. Samantala, inianunsyo ng University and College Union Action ang pagsasara ng 150 unibersidad sa buong bansa sa loob ng 18 araw sa pagitan ng Pebrero at Marso ngayong taon. K

SERYE

Makabuluhang mga akda ng dakilang tagapangulong tagapagtatag

Isang dakilang mag-aaral ng masa at dalubhasa ng Marxismo-Leninismo-Maoismo (MLM) si Ka Joma. Sa kanyang buong buhay, nailimbag ang napakaraming mga akdang naging pundasyon ng muling pagsilang at tuluy-tuloy na pagsulong ng rebolusyonaryong kilusan sa Pilipinas. Matalas na ipinagtanggol niya ang MLM sa harap ng opensiba ng imperyalismo at pandaigdigang burgesya laluna matapos na mamatay ang dakilang Tagangulong Mao Zedong at makapaghari ang mga modernong rebisyunista sa Tsina. Sa pamamagitan nito, pinanatili niyang buhay ang dakilang teorya ng uring proletaryado sa buong daigdig sa paglalatag ng wastong pagsusuri sa pandaigdigang sistemang kapitalista sa kanyang panahon at pag-apirma sa batayang prinsipyo't nilalaman ng MLM. Tinanglawan nito ang uring manggagawa sa tuluy-tuloy na pagtahak sa rebolusyonaryong landas sa pagkakamit ng sosyalismo, ganundin ang aping mamamayan ng daigdig sa pakikibaka laban sa imperyalismo at lahat ng reaksyon. Kaya naman lubos siyang dinadakila ng sangkatauhan at inaaral sa iba't ibang dako ng daigdig ang kanyang mga sulatin.

Hanggang sa kasalukuyan, patuloy na binabasa at inaaral ng mamamayang Pilipino at ng buong daigdig ang mga sulatin ng dakilang Ka Joma. Ang kinang at liwanag na hatid ng mga akda ni Ka Joma, kailanma'y hindi magmamaliw. Tampok sa mga ito ang sumusunod:

Makibaka para sa Pambansang Demokrasya (1967), tinipong mga pananalita ni Ka Joma noong dekada 1960 sa panahon ng muling pagbabangon ng pambansa-demokratikong kilusan.

Iwasto ang Ating mga Pagkakamali at Muling Itatag ang Partido, Saligang Batas ng Partido Komunista ng Pilipinas, Programa para sa Pambansa-Demokratikong Rebolusyon ang mga pinakamahahalagang dokumento sa muling pagtatatag ng Partido noong Disyembre 26, 1968.

Saligang Alituntunin ng BHB at Deklarasyon ng BHB na naging materyal sa pagtatatag ng Bagong Hukbong Bayan noong Marso 29, 1969.

Lipunan at Rebolusyong Pilipino (1969), isang klasikong sulatin ni Ka Joma na matalinong naglapat sa unibersal na katotohanan ng MLM sa lipunan at rebolusyong Pilipino. Sinuri nito ang kasaysayan ng Pilipinas sa punto de bista ng materyalismong istoriko. Inilatag nito ang pagsusuri na isang malakolonyal at malapyudal ang bayang Pilipinas sa ilalim ng paghahari ng tatlong salot, ang imperyalismong US, pyudalismo at burukrata-kapitalismo. Mula dito, matalinong nailatag ang pangangailangan ng pagsusulong ng bagong tipong demokratikong rebolusyong bayan upang wakasan ang kronikong krisis ng lipunang malakolonyal at malapyudal at itatag ang isang lipunang malaya, demokratiko at tumatahak sa landas ng sosyalismo.

Pang-organisasyong Gabay at Balangkas ng mga Pag-uulat at

ang Rebolusyong Gabay sa Reporma sa Lupa (1972) na nagsilbing direksyon ng gawain sa pagtatayo ng mga organisasyong masa, organo ng kapangyarihang pampulitika, mga yunit ng hukbong bayan at organisasyon ng Partido, maging ang pagpapakilos sa masang magsasaka sa paglulunsad ng rebolusyong agraryo.

Panimulang Ulat sa Hilagang Luzon (Agosto 1970) na nagsilbing balangkas ng gawain ng lahat ng panrehiyong komite ng Partido.

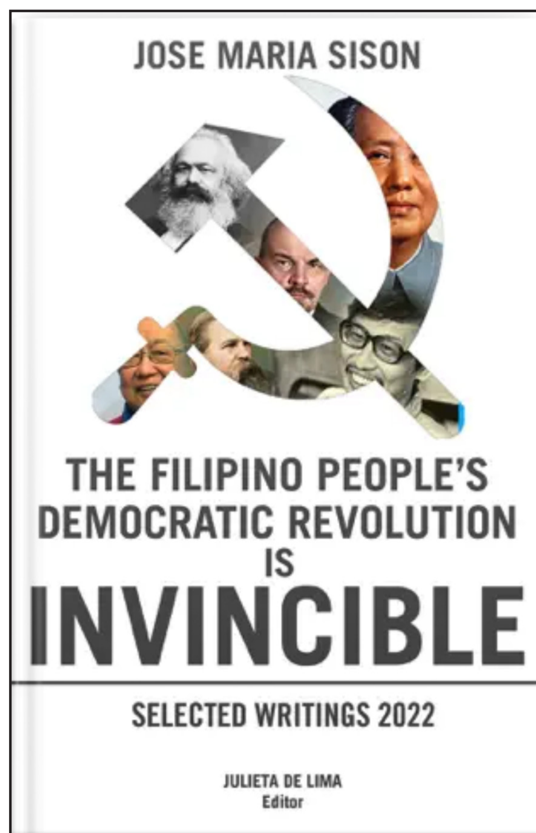
Partikular na Katangian ng Ating Digmang Bayan (1974) ang nagsilbing gabay sa lahat ng rebolusyonaryong pwersang Pilipino sa paglulunsad ng digmang bayan sa isang maliit na bansang pulu-pulo ang kalupaan, pinaghihiwalay ng malawak na karagatan sa iba pang mga bansa sa Asia at walang masasandigang likurang makapangyarihang bansang sosyalista—na natatangi sa iba pang mga bansang nagsulong ng rebolusyong pambansa-demokratiko sa kasaysayan ng daigdig.

Ang Mahigpit Nating mga Tungkulin (1975) na naglalaman ng ulat at programa ng gawain ng Komite Sentral ng PKP na nagsilbing gabay sa matagumpay na paglalatag ng kilusang rebolusyonaryo sa buong bansa.

Sa loob ng kulungan, sa tuwang ni Ka Julie na kanyang kabiyak ay isinulat niya ang ***Hinggil sa Moda ng Produksyon*** at ***Walang Kalitatibong Pagbabago sa Lipunang Pilipino (1983)*** na nagsilbing teoretikal na pagpapalalim at paglilinaw sa katangian ng malakolonyal at malapyudal na sistemang panlipunan para pawiin ang lahat ng kalituhang bunga ng palsong paggigiit ng industriyalisasyon ng pasistang rehimeng US-Marcos. Kinontra nito ang pahayag ng mga nagpapanggap na "sosyalista" na "nagiging kapitalistang bansa o mala-kapitalistang bansa na ang Pilipinas" at siyang ginamit na batayan upang distrungkahin ang wastong linya ng pagsusulong ng pambansa-demokratikong rebolusyon at matagalang digmang bayan.

Inilabas niya sa pangalang Patnubay Liwanag ang ***Papatalong Landas ng AFP (1984)*** na nagtasa sa balanse ng pwersa ng rebolusyon at reaksyon at nagbigay-hudyat sa US at Pentagon na bitawan na si Ferdinand Marcos Sr.

Manindigan sa Sosyalismo laban sa Modernong Rebisyunismo (1992) na gumuhit at nagbandila sa kawastuhan ng MLM laban sa paninira ng mga kontra-rebolusyonaryong taksil at mga kapural ng modernong rebisyunismo sa USSR, Silangang Europa at China.

Noong 2018, inilathala ng International Network for Philippine Studies (INPS)-The Netherlands ang tinipong mga sulatin, pananalita at interbyu ni Ka Joma sa buong taon ng 2018, bilang Chief Political Consultant ng NDFP at Chairperson ng International League of People's Struggles, sa dalawang (2) bolyum ng ***Struggle Against Terrorism and Tyranny.***

Taong 2013 inilathala ng INPS-The Netherlands at Aklat ng Bayan, Inc. ang limang (5) bolyum ng piling mga sulatin ni Ka Joma:

- ***Foundation for Resuming the Philippine Revolution*** na naglalaman ng kanyang mga sulatin bilang si Amado Guerrero mula 1968 hanggang Setyembre 1972— mga panahon ng muling pagtatatag sa PKP at BHB.

- ***Building Strength through Struggle*** na naglalaman ng kanyang mga sulatin bilang Tagapangulo ng PKP mula nang ipataw ang Martial Law noong Setyembre 21, 1972 hanggang sa bago siya madakip noong Nobyembre 10, 1977.

- ***Defeating Revisionism, Reformism and Opportunism*** na naglalaman ng kanyang mga akda mula 1968 hanggang 1974 sa gitna ng pakikibaka ng mga proletaryo-rebolusyonaryo laban sa kontra-rebolusyonaryong agos sa panahong ito.

- ***Detention and Defiance*** na naglalaman ng mga sulatin niya sa buong panahong siya ay iligal na inaresto at ikinulong ng pasistang diktadurang US-Marcos mula Nobyembre 10, 1977 hanggang Pebrero 25, 1986.

- ***Continuing the Struggle for National and Social Liberation*** na naglalaman ng kanyang mga piling akda mula 1986 hanggang 1991, limang taon mula nang makalaya sa detensyon. Nilalabanan ng akdang ito ang propaganda ng US at lokal na naghaharing uri sa muling pagpapanumbalik ng "demokrasya" sa Pilipinas matapos ibagsak ang pasistang diktadura.

Nitong 2021, inilathala ng INPS ang 11 bolyum ng mga akda ni Ka Joma hinggil sa iba't ibang paksa: kultura, sining at literatura; pilosopiya ng MLM; kritika sa ekonomya at pulitika ng Pilipinas; pambansa-demokratikong rebolusyon; Partido Komunista ng Pilipinas (may dalawang bolyum); digmang bayan; nagkakaisang prente; *peace talks* o negosasyong pangkapayapaan sa pagitan ng GRP at NDFP; at pasistang diktadurang Marcos. K

Mga magsasaka ng TK, nagprotesta sa ika-36 taon ng kawalang katarungan ng Mendiola Massacre

Lumahok ang mga magsasaka at mamamayan ng Timog Kataglugan sa mga kilos protesta noong Enero 22 bilang paggunita sa ika-36 taon ng Mendiola Massacre. Bitbit nila ang panawagang katarungan para sa 13 magsasakang pinaslang ng rehimeng US-Corazon Aquino kung saan pito sa mga biktima ay mula sa Laguna.

Mahigit 160 delegado mula sa CALABARZON ang naglunsad ng programa sa Plaza Lacson, Maynila. Matapos ito, nagkaraban sila patungo sa Kanayunan Kaunlaran Foundation upang dumalo sa *forum* na inorganisa ng Kilusang Magbubukid ng Pilipinas.

Lumundo ang mga aktibidad sa martsa tungong Mendiola kasama ang iba't ibang sektor. Hindi pa man nakakarating sa Mendiola Peace Arch ay hinarang na ng mga pulis ang delegasyon. Hindi nagpatinag ang mga nagpoprotesta at naglunsad pa rin ng programa sa Plaza Lacson at tulay ng Mendiola.

Mariing tinuligsa ng mga lider-magsasaka ang kawalan ng hustisya para sa 13 magsasakang minasaker at ang nagpapatuloy na pambubusabos sa kanila.

Ipinahayag ng mga magsasakang Batangueño ang kanilang hinaing sa pagsasara ng Central Azucarera ni Don Pedro Roxas Inc. (CADPI). Biglang itinigil ng CADPI ang pag-iilo ng asukal na nagdulot ng pagkabulok ng kanilang mga inaning tubó. Inilantad nila ang pagsagpang ng CADPI sa importasyon ng asukal para magkamal ng malaking tubô. Sa kabila ng pagsara ng ilohan ng CADPI, nag-oopereyt pa rin ang dibisyon ng repineriya ng asukal. Anila, pananabotahe ito sa ekonomiya ng bansa at magreresulta sa kagutuman ng mga mangagawang bukid, maliliit na magsasaka kasama ang mga *plantadores*. Ang tanging nakikinabang lamang dito ay ang burgesya kumprador na pamilyang Gokongwei at ng asyenderong pamilyang Roxas.

Inilantad rin ng mga magsasaka sa TK ang barat na pagbili ng sibuyas sa mga magsasaka sa Mindoro sa halagang P8-15 kada kilo noong Abril-Mayo 2022 sa kabila ng napakataas na gastusin sa produksyon. Malayong-malayo ito sa kasalukuyang presyuhan ng sibuyas sa pamilihan. Kaugnay nito, iginiit nilang inutil ang Department of Agriculture (DA) sa kawalan ng ayuda at naibibigay na pasilidad sa mga magsasaka ng sibuyas sa lalawigan at hinahayaan nitong ang mga kartel at *trader* ng sibuyas ang nakikinabang.

Samantala, tinutulan nila ang pagpapalayas sa mga mangingisda at komunidad sa paligid ng Manila Bay bunsod ng proyektong reklamasyon. Apektado nito ang mga pamayanan sa baybayin ng Cavite kung saan pilit na pinalalayas ang mga residente. Sa Bacoor, Cavite, sinunog ang mga komunidad para pwersahang palayasin ang mga tao. Nagaganap na rin ang *dredging* at pagkuha ng buhangin ng San Miguel Corp sa mga bayan ng Ternate, Tanza, Naic, Noveleta, Rosario, Cavite City at Bacoor City para gamitin sa tinatayong paliparan nito sa Bulacan.

Kinundena ng mga magsasaka ang pagpapalayas sa mga katutubong Dumagat at Remontado sa Hangganan ng Rizal-Quezon para bigyang-daan ang itatayong Kaliwa Dam na sisira at wawasak sa mahigit 28,000 ektaryang kabundukan. Laganap ang pananakot at pagpapasuko sa mga katutubo na lumalaban sa pagtatayo ng proyektong inutang sa China.

Ipinanawagan din nila ang mabilisang pagpapalaya at pagbabasura sa mga gawa-gawang kaso sa 76 bilanggong pulitikal ng TK. Dalawampu't isa rito ay mga kababaihang ginipit at pinatahimik ng estado sa kanilang pag-oorganisa sa mga magsasaka, mangingisda, katutubo at maralitang mamamayan ng rehiyon.

Ayon kay Orly Marcellana ang panrehiyong tagapag-ugnay ng Tanggol Magsasaka, "Mabibigyan lamang ng hustisya ang mga biktima ng Mendiola Massacre kung makakamit ang tunay na reporma sa lupa. Mahalagang ibalik ang usapang pangkapayapaan sa pagitan ng Republika ng Pilipinas at National Democratic Front of the Phillippines upang resolbahin ang problema sa lupa ng mga magsasaka na siyang ugat ng digmaan sa bansa."

Iginiit ni Marcellana na maihapag muli ang Comprehensive Agreement on Socio-Economic Reforms (CASER) na nagsusulong ng kongkretong programa sa tunay na reporma sa lupa at pambansang industriyalisasyon. K

Indignation rally laban sa pag-abswelto ng DOJ sa mga kriminal na pulis, inilunsad

Naglunsad ng *indignation rally* ang mamamayan ng Timog Katagalugan sa Department of Justice (DOJ) noong Enero 18 upang kundenahin ang pag-*dismiss* ng kagawaran sa kaso ng 17 pulis na sangkot sa pagpaslang sa lider-manggagawang si Emmanuel "Ka Manny" Asuncion. Si Ka Manny, *coordinator* ng Bagong Alyansang Makabayan (BAYAN) sa Cavite, ay kabilang sa siyam na biktimang pinaslang sa Bloody Sunday Massacre noong Marso 7, 2021.

Ibinasura ang kaso laban sa mga pulis dahil ayon sa DOJ, walang sapat na ebidensya para idiin ang mga pulis sa Bloody Sunday Massacre. Hindi kinilala ng DOJ ang testimonya ng saksi na si Liezel, asawa ni Ka Manny. Naroon si Liezel sa mismong oras at pinangyarihan ng pagpaslang ng mga pulis kay Ka Manny. Nakita at nakausap niya ang mga pulis na pumasok sa opisina ng Workers Assistance Center, nang-aresto at pumatay kay Ka Manny.

Ayon sa Defend-ST, "Nakakabahala ang husga ng DOJ sa kaso ng mga pulis na pumatay kay Ka Manny dahil nagbibigay ito ng *precedent* para sa iba pang kaso laban sa mga salarin ng Bloody Sunday."

Sa kabila nito, nanindigan ang pamilya ni Ka Manny, mga grupong tagapagtanggol ng karapatang tao at mamamayan ng TK para sa katarungan sa mga biktima ng Bloody Sunday. Naghain si Liezel ng *motion for reconsideration* sa DOJ noong Enero 26. Nagsampa rin siya ng hiwalay na *motion for inhibition* laban kay Senior Assistant State Prosecutor Rodan Parrocha na namumuno sa DOJ *panel* na may hawak sa kaso ng 17 pulis. Hiniling niyang alisin si Prosecutor Parrocha sa kaso dahil siya ang namamahala sa Counter-Terrorism Task Force ng National Prosecution Service na nang-uusig sa lahat ng mga pinaghihinalaang *communist-terrorist groups.* Matatandaang bago paslangin si Ka Manny, ni*red-tag* siya at ang BAYAN-CAVITE ng NTF-ELCAC. K

Manggagawa ng Timog Katagalugan, lumahok sa ILO-HLTM

Lumahok sa International Labour Organization High Level Tripartite Mission (ILO HLTM) noong Enero 23-27 ang mga unyon at samahan ng manggagawa sa Timog Katagalugan sa ilalim ng Pinagkaisang Lakas ng Manggagawa sa Timog Katagalugan (Pamantik) at Organized Labor Association in Line Industry and Agriculture (OLALIA) upang ipaabot ang kalagayan ng paggawa sa rehiyon. Inilantad din ng mga manggagawa ang pandarahas at pag-atake ng estado sa kanilang karapatang mag-unyon.

Habang isinasagawa ang pulong, hinaras ang mga manggagawa ng mga elemento ng NTF-ELCAC noong Enero 24. Iniharap ng NTF-ELCAC ang dalawang *"witness"* para i-*red-tag* ang Kilusang Mayo Uno at iba pang kaugnay na organisasyon nito. Nabigo ang NTF-ELCAC na guluhin ang ILO HLTM dahil hindi sila pinaniwalaan ng mga myembro ng *mission team*.

Nagtapos ang aktibidad sa paghamon ng ILO sa gubyernong Marcos-Duterte na pangunahan ang pagsasampa ng mga kaso laban sa mga salarin ng *extrajudicial killings,* sapilitang pagkawala at iba pang paglabag sa karapatang tao ng mga manggagawa. Inatasan din nitong magsumite ang gubyernong Marcos-Duterte ng ulat sa ika-111 International Labor Conference na gaganapin sa Hunyo 5.

Nanawagan ang NDFP-ST sa mga manggagawa na pasiglahin ang kilusang unyon at paggawa lalo ngayong tumitindi ang krisis ng pandaigdigang monopolyo kapitalismo at ng lipunang malakolonyal at malapyudal sa Pilipinas.

Ayon kay Patnubay de Guia, tagapagsalita ng NDFP-ST, "Higit pang titibay ang mga unyong ito sa pag-anib ng mga manggagawa sa Revolutionary Council of Trade Unions. Ang ganap na paglaya ng mga manggagawa mula sa tanikala ng pagsasamantala ay maisasakatuparan lamang sa landas ng bagong tipong pambansa-demokratikong rebolusyon." K

Bumalikwas

Nilikha ng Pulang Bandila-BHB Batangas at ARMAS-TK

Intro:
G-D-C-G (2x)

G D
Mga kasama, magkapit-bisig
C G
Pagbuklurin, mga aping uri
Em D C
Sa lipunang malapyudal, at malakolonyal
Em D G
Tayo'y magbabalikwas

Refrain:
Em D
Hawakan ang iyong armas
C
Palawakin, baseng masa
Em D G
Lakas natin, dudurog sa kaaway

Em D
Sa paglaban ang paglakas
C
Muog ang sambayanan
Am D
Makakamit ang malayang bukas

Koro I:
C G D Em
Bumalikwas, patungong paglaya
C G Em D
Hindi pagagapi, tagumpay ang mithi
C G D Em
Bumalikwas, patungong paglaya
C D G
Hindi pagagapi, bumalikwas

G-D-C-G

G D
Mga kasama, tatagan ang loob
Em D
Tapang at prinsipyo
C
Armas ng proletaryo

Em D C
Sumapi na sa Bagong Hukbong Bayan
Am D
Magpunyagi hanggang tagumpay

Koro I:
C G D Em
Bumalikwas, patungong paglaya
C G Em D
Hindi pagagapi, tagumpay ang mithi
C G D Em
Bumalikwas, patungong paglaya
C D G
Hindi pagagapi, bumalikwas

Refrain:
Em D
Hawakan ang iyong armas
C
Itutok sa kaaway
Em. D G
Gagapin, batas ng digmang bayan

Em D
Sa paglaban ang paglakas
C
Muog ang sambayanan
Am D—E
Makakamit ang malayang bukas

Koro II:
D A E F#m
Bumalikwas, patungong paglaya
D A F#m E
Hindi pagagapi, tagumpay ang mithi
D A E F#m
Bumalikwas, tayo'y aalpas
D E A F#m
Hindi pagagapi, bumalikwas
D E break A
Hindi pagagapi, bumalikwas